

Men det er vi slet ikke dygtige nok til. Vi må kræve et early warning-program af lederne i vores generation, vi må kræve en konfliktforebyggende indsats, og vi må kræve, at intelligensen bliver sendt ud før våbnene. Et bredere sikkerhedsbegreb, som også omfatter økonomiske, sociale og andre dimensioner, er langt mere effektivt og brugbart end det traditionelle sikkerhedsbegreb, som blot fokuserer på den militære og allersidste løsningsmodel.

Til at varetage disse forskellige sikkerhedsdimensioner kan man med fordel anvende mange forskellige organisationer på en mere målrettet måde. EU udgør på mange måder et centralt omdrejningspunkt i Europa. EU's styrke ligger primært i det økonomiske og handelsmæssige, og det er derfor naturligt, at det er disse dimensioner af sikkerhedspolitikken, som EU skal tage sig af.

For samtlige østeuropæiske lande udgør muligheden for i fremtiden at opnå EU-medlemskab en meget attraktiv mulighed, som vil kunne bidrage til stabilisering og en positiv udvikling af deres økonomi og opbygning af et stærkt civilt, pluralistisk samfund. På grund af den vanskelige omstillingsproces fra planøkonomi til markedsøkonomi vil der dog komme til at gå nogle år, før det er muligt for dem at realisere disse vigtige mål. Indtil da vil det være naturligt og ønskeligt, at landene gradvis sluses ind via frihandelsaftaler og aftaler om strukturpolitisk bistand.

Det er ofte blevet understreget, at den mest effektive økonomiske bistand, man kan give til Østeuropa, er, at vi åbner for vores samhandel med dem, og vi mener, der skal bygges mange broer. Det er imidlertid ikke tilstrækkeligt at reducere samarbejdet til kun at handle om kroner og øre. Vi skal også være klar til at stille en række politiske krav til samarbejdet.

Et spændende bidrag til diskussionen om, hvordan denne proces kan anvendes i sikkerhedspolitik henseende, udgøres af planerne om at udvikle en stabilitetspakt i Europa i OSCE-regi, hvor de europæiske lande tilbydes favorable handels- og støtteordninger og på lidt længere sigt EU-medlemskab mod til gengæld at opbygge demokratiske strukturer, som kan matche vore egne og kan garantere respekt for mindretallene, både ens egne og nabolandenes. Der er indtil videre kun truffet mindre beslutninger inden for denne ramme. Også OSCE-samarbejdet udgør et fornuftigt forum for diskussionen af Europas sikkerhedsproblemer. I

OSCE deltager samtlige europæiske lande ligeværdigt, og organisationen er netop koncentreret om at løse konflikter via anvendelsen af et bredere sikkerhedspolitisk begreb.

FN vil i fremtiden stadig spille en væsentlig rolle som konfliktforebygger og konfliktløser. FN's tiltag i retning af at forbedre en række af de grundlæggende forhold, som virker destabiliserende, er meget positive. Det seneste eksempel udgøres af forberedelserne til det sociale topmøde i København i marts måned, som netop vil sætte fokus på verdens sociale udvikling og forhåbentlig være normdannende og pege på effektive hjælpeindsatser til problemernes løsning.

Den traditionelle rolle for FN med udstationering af fredsbevarende styrker vil der også være brug for i fremtiden, når freden først er skabt. Begivenhederne i Eksjugoslavien har vist os, at der er muligheder for at anvende de udviklede beføjelser, som FN-styrkerne har fået, på en fornuftig måde; men vi skal være opmærksomme på, at grænsen mellem, hvornår FN opfattes som part eller ikkepart i konflikten, er hårfin. Det skal vi lære af. De ulykkelige begivenheder i det tidligere Jugoslavien må ikke føre til, at vi giver op, men derimod til grundige diskussioner om, hvordan vi kan gøre det bedre fremover.

Jeg synes også, der i denne debat skal udtrykkes en stor tak til alle de danske mænd og kvinder, der går ind og yder et personligt bidrag til fredsopgaven. De bliver med rette rost for stor professionalismisme og høj moral, og det glæder vi os over. Nogle af os her i Folketinget har besøgt dem derude og er imponerede over deres indsats.

Vi skal heller ikke glemme deres familiemedlemmer, som sidder herhjemme rundt om i Danmark. De betaler også deres pris, og derfor skal denne debat også være en cadeau til dem.

Vi er fast besluttede på at fortsætte vores indsats og videreføre det danske bidrag til den internationale fredsproces.

Knud Enggaard (V):

Tak til udenrigsministeren for den redegørelse, han har givet her, og som danner udgangspunktet for en god og nødvendig debat om situationen i det tidligere Jugoslavien.

Først en erkendelse: Det resultat, som vi alle sammen har håbet på, nemlig fred i området, er ikke blevet opnået. Konflikten er i nogen grad blevet indkapslet og har ikke spredt sig så